

ΣΤΕ 1457/2015

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Δεκεμβρίου 2014, με την εξής σύνθεση: Μ. Βηλαράς, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση της Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Γ. Ποταμιάς, Φ. Ντζίμας, Σύμβουλοι, Π. Τσούκας, Σ. Κωνσταντίνου, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Ν. Βασιλόπουλος.

Για να δικάσει την από 30 Σεπτεμβρίου 2014 αίτηση:

του, κατοίκου Μεγαλοπόλεως Αρκαδίας (.....), υποψηφίου Δημάρχου Δήμου Μεγαλοπόλεως, επικεφαλής του συνδυασμού «.....» κατά τις δημοτικές εκλογές της 18ης και 25ης Μαΐου 2014, ο οποίος παρέστη με τους δικηγόρους α) Γλυκερία Σιούτη (Α.Μ. 8698) και β) Γεώργιο Σωτηρέλη (Α.Μ. 13869), που τους διόρισε στο ακροατήριο,

κατά του, κατοίκου Μεγαλοπόλεως Αρκαδίας (.....), επικεφαλής του συνδυασμού «.....», ανακηρυχθέντος υποψηφίου και εκλεγέντος Δημάρχου του Δήμου Μεγαλοπόλεως κατά τις δημοτικές εκλογές της 18ης και 25ης Μαΐου 2014, ο οποίος παρέστη με τους δικηγόρους α) Ιωάννη Δρόσο (Α.Μ. 7760) και β) Πέτρο Γιαλή (Α.Μ. 49, Δ.Σ. Τριπόλεως), που τους διόρισε στο ακροατήριο.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να ανααιρεθεί η υπ' αριθ. 176/2014 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τριπόλεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Φ. Ντζίμα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τους πληρεξουσίους του αναιρεσείοντος, οι οποίοι ανέπτυξαν και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση και τους πληρεξουσίους του αναιρεσιβλήτου, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου

κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο ν Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1361779, 1361780 και 3964002/2014 ειδικά έντυπα).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται εμπροθέσμως η αναίρεση της 176/2014 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τριπόλεως, καθ' ο μέρος με αυτή απορρίφθηκε ένσταση του ήδη αναιρεσείοντος, υποψηφίου Δημάρχου κατά τις δημοτικές εκλογές της 18ης και 25ης Μαΐου 2014 στο Δήμο Μεγαλοπόλεως Αρκαδίας και επικεφαλής του συνδυασμού «.....». Με την εν λόγω ένσταση ο αναιρεσείων είχε ζητήσει την τροποποίηση α) της 29/2014 αποφάσεως του

Πολυμελούς Πρωτοδικείου Τριπόλεως, όπως αυτή διορθώθηκε με την 31/2014 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου, περί ανακηρύξεως του επιτυχόντος και των επιλαχόντων συνδυασμών, του εκλεγέντος Δημάρχου και των εκλεγέντων τακτικών και αναπληρωματικών δημοτικών συμβούλων, συμβούλων δημοτικής κοινότητας και συμβούλων και εκπροσώπων τοπικών κοινοτήτων στις ως άνω δημοτικές εκλογές, και β) της 107/2014 πράξεως του Προέδρου Πρωτοδικών Τριπόλεως, και του ενσωματωμένου σ' αυτήν πίνακα αποτελεσμάτων των επαναληπτικών δημοτικών εκλογών της 25ης Μαΐου 2014. Εξ άλλου, ο αναιρεσίβλητος, επικεφαλής του επιτυχόντος συνδυασμού «.....» και ανακηρυχθείς Δήμαρχος του Δήμου Μεγαλοπόλεως κατά τις ως άνω επαναληπτικές δημοτικές εκλογές, είχε ασκήσει αντένσταση, η οποία επίσης απορρίφθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

3. Επειδή, στο άρθρο 53 παρ. 3 του Π.Δ. 18/1989 (Α' 8), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 1 του Ν. 3900/2010 (Α' 213), ορίζεται ότι: «Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου». Κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 2173/2014 7μ., 1016/2014, 4877/2012 7μ., 3525/2012 7μ., 1383/2012, 916/2012 7μ., 3374/2011 7μ.), η αίτηση αναιρέσεως ασκείται, κατά την έννοια της προπαρατεθείσης διατάξεως, μόνον κατ' εξαίρεση, εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, είτε ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, δηλ. επί ζητήματος ερμηνείας διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής του ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου, η οποία είναι κρίσιμη για την επίλυση της ενώπιον του Δικαστηρίου αγομένης διαφοράς είτε ότι οι παραδοχές της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επί συγκεκριμένου νομικού ζητήματος, η επίλυση του οποίου ήταν αναγκαία για τη διάγνωση της οικείας υποθέσεως, έρχονται σε αντίθεση προς παγιωμένη ή πάντως μη ανατραπείσα νομολογία επί του αυτού νομικού ζητήματος και υπό τους αυτούς όρους αναγκαιότητας για τη διάγνωση των σχετικών υποθέσεων ενός τουλάχιστον από τα τρία ανώτατα δικαστήρια (Σ.τ.Ε., Α.Π., Ελ.Σ.) ή του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Η μη τήρηση των ως άνω δικονομικών προϋποθέσεων παραδεκτού ως προς όλους ή ορισμένους από τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως συνεπάγεται, αντίστοιχα, την ολική ή μερική απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως ως απαράδεκτης (ΣτΕ 1016/2014, 242/2014, 3525/2012 7μ.). Επομένως, σε περίπτωση επικλήσεως εκ μέρους του αναιρεσιώντος ελλείψεως νομολογίας ή αντιθέσεως σε αυτήν, θα πρέπει η έλλειψη ή η αντίθεση να μην αναφέρεται σε ζητήματα αιτιολογίας συνδεδόμενα με το πραγματικό της κρινόμενης υποθέσεως, αλλά να αφορά αποκλειστικά στην ερμηνεία διατάξεως νόμου ή γενικής αρχής, δυναμένης να έχει γενικότερη εφαρμογή, ανεξαρτήτως εάν αυτή η ερμηνεία διατυπώνεται στην μείζονα ή στην ελάσσονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού της αναιρεσιβαλλομένης (ΣτΕ 1913/2014, 1016/2014, 3012/2013). Τούτο διότι τα ζητήματα σχετικά με τη νομιμότητα και επάρκεια της αιτιολογίας της ουσιαστικής κρίσεως του διοικητικού δικαστηρίου εξαρτώνται αποκλειστικώς, κατά περίπτωση, από το περιεχόμενό της, με αποτέλεσμα να μην τίθεται θέμα δημιουργίας ή ελλείψεως σχετικής νομολογίας, κατά την έννοια του άρθρου 12 του Ν. 3900/2010, από της απόψεως αυτής (βλ. ΣτΕ 1411/2014, 242/2014, 2507/2013, ΣτΕ σε συμβούλιο 1485/2013, 755/2013).

4. Επειδή, στο άρθρο 28 του Ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87), με τον τίτλο «Άκυρα ψηφοδέλτια», ορίζονται τα εξής: «Εκτός από την περίπτωση ακυρότητας, που προβλέπεται στην παράγραφο 7 του προηγούμενου άρθρου, το ψηφοδέλτιο είναι άκυρο μόνον στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) Αν έχει σχήμα, διαστάσεις ή μορφή που διαφέρουν κατά τρόπο εμφανή από αυτά που ορίζει η παράγραφος 2 του άρθρου 24 ή η υπουργική απόφαση. β) Αν έχει τυπωθεί σε χαρτί ή με μελάνι που το χρώμα του διαφέρει, κατά τρόπο εμφανή, από αυτό που ορίζεται στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 24. γ) Αν έχουν σημειωθεί σε οποιαδήποτε πλευρά του λέξεις, φράσεις, υπογραμμίσεις, στίγματα ή άλλα σημεία, εφόσον αποτελούν διακριτικά γνωρίσματα που παραβιάζουν με τρόπο εμφανή το απόρρητο της ψηφοφορίας. δ) Αν βρεθεί στο φάκελο με ένα ή περισσότερα άλλα έγκυρα ή άκυρα ψηφοδέλτια του ίδιου ή διαφορετικού συνδυασμού ή με λευκά και ε) Αν βρεθεί μέσα σε φάκελο, που δεν είναι σύμφωνος με τις ρυθμίσεις του άρθρου 46 Κ.Δ.Κ.». Οπως έχει κριθεί υπό την ισχύ των προϊσχυσασών διατάξεων του Π.Δ. 323/1989 (Α' 146), του Π.Δ. 410/1995 (Α' 231), και του Ν. 3463/2006 (Α' 114), που είχαν σχεδόν ταυτόσημο περιεχόμενο προς αυτό των διαληφθεισών διατάξεων του άρθρου 28 του Ν. 3852/2010, οπές, σημεία, σκισίματα, αναδιπλώσεις, λέξεις, στίγματα, φράσεις που έχουν σημειωθεί στο ψηφοδέλτιο, καθώς επίσης και σταυροί προτιμήσεως μπορούν να επιφέρουν ακυρότητα του ψηφοδέλιου, εάν θεωρηθεί ότι αποτελούν διακριτικά γνωρίσματα, με τα οποία παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της μυστικότητας της ψηφοφορίας, εάν δηλαδή κριθεί ότι η ύπαρξη των προαναφερθέντων σημείων, στιγμάτων κ.λπ. καταλείπει τη δυνατότητα να προσδιορισθεί, άμεσα ή έμμεσα, ο εκλογέας που ψήφισε με το συγκεκριμένο ψηφοδέλτιο. Κατά την εκδίκαση των σχετικών με το κύρος των δημοτικών εκλογών διαφορών, τα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια κρίνουν, αν στη συγκεκριμένη περίπτωση τα αναφερθέντα σημεία αποτελούν ή όχι διακριτικά γνωρίσματα, με βάση τον νόμο, τους κανόνες της λογικής και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε συνθήκες υπό τις οποίες τελεί ο εκλογέας, το είδος του σημείου, τη θέση του, τον τρόπο χαραξέως και, όταν πρόκειται για σταυρό προτιμήσεως, το πάχος ή το χρώμα του, προκειμένου να συναγάγουν το συμπέρασμα αν το εκάστοτε σημείο έχει τεθεί τυχαίως ή σκοπίμως. Η επί της ουσίας, όμως, κρίση του διοικητικού δικαστηρίου περί διακριτικού γνωρίσματος, εφόσον εναρμονίζεται προς τους κανόνες της λογικής και τα διδάγματα της κοινής πείρας, ως κρίση περί πραγμάτων, μπορεί να ελεγχθεί κατ' αναιρέση μόνο από την άποψη της επάρκειας της αιτιολογίας της (βλ. ΣτΕ 1455/2008, 3309/2007, 2969/2007, 2962/2007, 2889/2007 2887/2007, 2303/2007, 2037/2007 7μ., 1795/2007, 1768/2007, 344/2004, 118/2004, 3968/ 2003, 3029/2003 7μ., 1400/2000, 4175/1995, 2949/1991 7μ. κ.ά.).

5. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, σύμφωνα με τον πίνακα αποτελεσμάτων των εν λόγω επαναληπτικών δημοτικών εκλογών στο Δήμο Μεγαλοπόλεως, ο συνδυασμός του αναιρεσειόντος («.....») έλαβε 4.012 ψήφους και ο συνδυασμός του αναιρεσιβλήτου («.....») 4.027 ψήφους. Με την ένστασή του ενώπιον του δικάσαντος πρωτοδικείου ο αναιρεσειών είχε ζητήσει, μεταξύ άλλων, να αναγνωρισθούν ως άκυρα, αφενός, δέκα (10) συνολικώς ψηφοδέλτια του συνδυασμού «.....», από διάφορα εκλογικά τμήματα, τα οποία είχαν καταμετρηθεί ως έγκυρα, παρότι έφεραν σκισίματα, και, αφετέρου, τριάντα εννέα (39) ψηφοδέλτια του ίδιου συνδυασμού από το 173ο εκλογικό τμήμα, τα οποία είχαν επίσης καταμετρηθεί ως έγκυρα, παρότι έφεραν διαμπερή τρυπήματα (οπές) από αιχμηρό αντικείμενο (καρφίτσα). Το Διοικητικό Πρωτοδικείο προέβη σε προσεκτική θεώρηση όλων των εν λόγω ψηφοδελτίων και, αφού εκτίμησε, στην πρώτη περίπτωση, τη θέση, το είδος και το

μέγεθος των σκισιμάτων και, στη δεύτερη περίπτωση, το μέγεθος των οπών και τη θέση τους επί των ψηφοδελτίων σε συνδυασμό με το γεγονός ότι τα ψηφοδέλτια αυτά ήταν συγκριτικώς πολλά και έφεραν συνεχή σειρά αρίθμησης, διατύπωσε την κρίση ότι τα μεν σκισίματα οφείλονται σε τυχαία γεγονότα (απροσεξία των ψηφοφόρων ή των προσώπων που έκαναν τη δεματοποίηση και μεταφορά των ψηφοδελτίων μετά τη διαλογή τους), τα δε τρυπήματα έλαβαν χώρα μετά τη διαλογή των ψηφοδελτίων. Κατόπιν αυτών, το δικάσαν δικαστήριο δέχθηκε ότι τα ως άνω σκισίματα και τρυπήματα δεν αποτελούν διακριτικά γνωρίσματα και απέρριψε τους σχετικούς λόγους της ενστάσεως.

6. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση προβάλλεται, ως προς τα τριάντα εννέα (39) ψηφοδέλτια που έφεραν διαμπερή τρυπήματα (οπές) από αιχμηρό αντικείμενο (καρφίτσα), ότι η ύπαρξη επί των ψηφοδελτίων ομοιόμορφων οπών από τρύπημα καρφίτσας επιφέρει κατά νόμο την ακύρωσή τους, διότι συνιστούν στίγματα – διακριτικά γνωρίσματα που παραβιάζουν τη μυστικότητα της ψηφοφορίας, και ότι με την ως άνω αντίθετη κρίση του το δικάσαν δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της περ. γ' του άρθρου 28 του ν. 3852/2010, εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού και πλημμελή αιτιολόγηση του δικανικού συμπεράσματός του, λόγω της παραγνώρισης (αντιφατικής χρήσης) από αυτό των διδαγμάτων της λογικής και της κοινής πείρας, κατά παράβαση του άρθρου 93 παρ. 3 του Συντάγματος για την εμπεριστατωμένη αιτιολογία των δικαστικών αποφάσεων. Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι οι λόγοι αυτοί αναιρέσεως προβάλλονται παραδεκτώς από την άποψη της συνδρομής των προϋποθέσεων της προπαρατεθείσης διατάξεως του άρθρου 53 παρ. 3 του Π.Δ. 18/1989, όπως ήδη ισχύει, διότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 28 του Ν. 3852/2010 δεν έχει ακόμη ερμηνευθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, ιδίως ως προς το επίμαχο ζήτημα των ομοιόμορφων οπών επί ψηφοδελτίων από τρύπημα καρφίτσας, άλλως διότι η κρίση του δικάσαντος πρωτοδικείου είναι αντίθετη προς τις αποφάσεις 2687/1996, 3029/2003, 344/2004 του Συμβουλίου της Επικρατείας και 50/1985, 26/2001 του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, με τις οποίες έγινε δεκτό, υπό διάφορες πλην ταυτόσημου περιεχομένου διατάξεις της εκλογικής νομοθεσίας, ότι τέτοια τρυπήματα συνιστούν διακριτικά γνωρίσματα, και τέλος διότι η συμπερίληψη στην προσβαλλόμενη απόφαση αντιφατικών κρίσεων και παραδοχών είναι αντίθετη προς όσα έγιναν δεκτά, εν σχέσει προς το νόημα του άρθρου 93 παρ. 3 του Συντάγματος, με τις αποφάσεις 1077/2004, 2821/2005 του Συμβουλίου της Επικρατείας, 3087/2010 του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ολομ.) και 1/1999 (Ολομ.), 9/2014 του Αρείου Πάγου. Επιπλέον, ως προς τα δέκα (10) ψηφοδέλτια που έφεραν σκισίματα, με την υπό κρίση αίτηση προβάλλεται ότι τα σκισίματα αυτά, λόγω του αριθμού, του μεγέθους, της θέσεώς τους και του επιτηδευμένου τρόπου δημιουργίας τους, δεν προκλήθηκαν τυχαίως και άρα αποτελούν διακριτικά γνωρίσματα που παραβιάζουν τη μυστικότητα της ψηφοφορίας και ότι με την ως άνω αντίθετη κρίση του το δικάσαν δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της περ. γ' του άρθρου 28 του Ν. 3852/2010, εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού και πλημμελή αιτιολόγηση του δικανικού συμπεράσματός του, λόγω της συνολικής κρίσης που εξέφερε εφ' όλων των περιπτώσεων των εν λόγω δέκα (10) ψηφοδελτίων, χωρίς την ανάδειξη της ιδιαιτερότητας κάθε μιας από αυτές. Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι οι λόγοι αυτοί αναιρέσεως προβάλλονται επίσης παραδεκτώς από της προδιαληφθείσας άποψης, διότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 28 του ν. 3852/2010 δεν έχει ακόμη ερμηνευθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου ούτε ως προς το ζήτημα των σκισιμάτων επί των ψηφοδελτίων, άλλως διότι η κρίση του δικάσαντος πρωτοδικείου είναι αντίθετη προς τις αποφάσεις 2137/1991, 2037/2007, 2969/2007 του Συμβουλίου της Επικρατείας και 50/1985, 33/ 1991, 89/1991, 27/1994, 38/1995, 67/1995 του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, με τις οποίες έγινε δεκτό, υπό διάφορες

πλην ταυτόσημου περιεχομένου διατάξεις της εκλογικής νομοθεσίας, ότι όταν διαπιστώνονται παρόμοια σκισίματα πρέπει τα ψηφοδέλτια να ακυρώνονται.

7. Επειδή, οι διαληφθέντες λόγοι αναιρέσεως, με τους οποίους αμφισβητείται ευθέως η ορθότητα της ουσιαστικής κρίσεως του δικάσαντος δικαστηρίου επί του ουσιαστικού ζητήματος που σχετίζεται με την ύπαρξη ή ανυπαρξία επί των ψηφοδελτίων διακριτικών γνωρισμάτων, που παραβιάζουν ή μη τη μυστικότητα της ψηφοφορίας, καθώς και η επάρκεια της αιτιολογίας της κρίσεως αυτής, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι. Και τούτο διότι η μεν ουσιαστική κρίση του διοικητικού δικαστηρίου περί διακριτικού γνωρίσματος δεν υπόκειται, όπως ήδη εκτέθηκε, ως κρίση περί πραγμάτων, στον αναιρετικό έλεγχο, εν όψει δε όσων έγιναν δεκτά στις σκέψεις 3 και 4 της παρούσης αποφάσεως, με την αμφισβήτηση της νομιμότητας της σχετικής αιτιολογίας δεν τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται ο αναιρεσείων, νομικό ζήτημα, ως προς το οποίο συντρέχουν οι δικονομικές προϋποθέσεις παραδεκτού, που τάσσει η προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 53 παρ. 3 του π.δ/τος 18/1989, όπως ήδη έχει αντικατασταθεί και ισχύει (ΣΤΕ 916/2012 7μ., 196/2012 7μ., 106/2012 7μ.).

8. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση αποβαίνει στο σύνολό της απορριπτέα.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση,

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου, και

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσιβλήτου, που ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 18 Ιανουαρίου 2014

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος
Γραμματέας Μ. Βηλαράς
Ν. Βασιλόπουλος

Ο

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 23ης Απριλίου 2015.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος
Γ' Τμήματος Μ. Βηλαράς
Δ. Τετράδη
ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Η Γραμματέας του

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με τη σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Η Πρόεδρος του Γ' Τμήματος
Γ' Τμήματος Ν.Σ.

Η Γραμματέας του